

WERELDNIEUWS

| van Stichting Wereldhonden |

“ Wie zegt dat geluk niet te koop is, heeft nog nooit een hond gekocht.”

Wereldweetjes!

Je kent ze vast zelf wel of anders van een plaatje; van die honden die met wapperen oren, kletterende wangen en een gelukszalige blik in hun ogen met hun kop uit het autoraam hangen wanneer ze met een behoorlijk gangetje over de weg razen. Maar wanneer je dezelfde hond in het gezicht blaast is die gelukszalige blik opeens verdwenen en weten ze niet hoe snel ze hun kop weg moeten draaien. Waarom is dat toch?

Eigenlijk is het antwoord heel simpel en voor ons mens toch ook best confronterend: de wind die in hun gezicht blaast wanneer ze in de auto hun kop uit het raam steken is niet te vergelijken met de geur van het avondeten van de dag ervoor die jij als baasje in hun hypergevoelige neus blaast..... al heb je nog zo goed je tanden gepoetst!!! Hoe triest het ook is maar onze adem is bij wijze van spreken te vergelijken met enkele vuilnisbakken die staan te dampen in de gevoelige neus van onze viervoeter terwijl de lucht die hij in zijn gezicht krijgt tijdens het autorijden te vergelijken is met een prachtig ritje door de Franse Alpen! De hond kan veel beter geuren waarnemen dan de mens dus ook al doen we nog zo ons best om fris en fruitig uit onze mond te ruiken....

We winnen het gewoon niet van die lucht die de hond op kan snuiven in de buitenlucht! Maar de buitenlucht is niet altijd even gezond voor de hond! Insecten of zandgruis wat met hoge snelheid in het oog of neus van je hond kan vliegen kan veel schade veroorzaken dus het is toch beter om het raam van je auto gesloten te houden!

Wereldhond in het zonnetje!

Cooper

Deze wereldhond is gevonden op Rhodos in een dorpje zoekend naar eten, hij is daar door dierliefhebbers uiteindelijk weggehaald omdat de kans op vergiftiging en ongeval te groot was.

Hij is toen in een honden opvang gekomen waar vele zwervers verblijven, verzorgd worden en van daar uit proberen een baasje te vinden. Cooper is ongeveer 2 jaar oud , hij is terughoudend voor mensen die hij nog niet kent.

Hij heeft dus tijd nodig om aan nieuwe mensen en nieuwe omgeving te wennen.

Eenmaal vertrouwen dan is hij je beste vriend! Hij heeft een bijzonder goed aardig en zacht karakter. Hij kan met alle honden goed overweg , rennen en spelen is zijn hobby. In het opvang gezin heeft Cooper al vele stappen gemaakt naar vertrouwen, het zijn dikke vrienden.

Wie geeft deze prachtige Griekse jongen een kans?!

Voor meer informatie over deze wereldhond klik [hier](#).

Van vreemd land naar gouden mand!

| Een blije adoptant aan het woord |

Vaya is op 14 februari gevonden op Corfu en op 3 april al naar Nederland gekomen.

Na eerst 3 weken bij de opvang te hebben gezeten bij Jennifer in Hilversum (wat ben ik blij met deze mensen die dat op zich nemen) mochten wij ons over dit modelhondje ontfermen.

Vanaf dag 1 valt onze mond over van verbazing zo goed als Vaya het doet.

Zij voelde zich al heel snel thuis en luister zeer goed .

Vanaf nacht 1 totaal geen problemen ondervonden met het slapen s nachts , we hebben haar niet gehoord.

Het was even spannend hoe ze op onze 4 kleinkinderen zou reageren maar ook dat gaat super, wat we eigenlijk ook wel verwacht hadden.

Vaya is een ontzettend sociaal hondje zowel naar mensen als andere honden, je kan haar dus ook met een gerust hart los laten lopen.

We kunnen haar overal mee naar toe nemen, ze voelt zich overal gelijk thuis en je hebt "geen hond "aan haar.

We horen daarom ook vaak van bekende en vrienden of we haar niet aan hen weg willen geven. Nou dat gaat nooit gebeuren wij hebben een lot uit de loterij , wat een lief beestje.

We zijn Stichting Wereldhonden en mijn mans dochter ook ontzettend dankbaar dat wij zijn uitgekozen om voor dit lieve sociale hondje te gaan zorgen.

Wij kunnen het iedereen aanbevelen om eerst eens op de site van St. Wereldhonden te kijken mocht men een hondje willen adopteren.

Natuurlijk is niet ieder hondje hetzelfde , maar met de wandeling van 14 mei jl. van de Corfuhondjes konden wij al snel zien dat de hondjes daar aanwezig allemaal zo lief zijn. Het is een goede daad en je krijgt er iets prachtigs voor terug , en een zoveel beter leven voor het hondje zelf.

Ik kan nog uren doorgaan maar dan wordt het verhaaltje wel heel lang.

Bovenstaande kan ik ook in één woord samenvatten :
SUPER !!!

Nogmaals St. Wereldhonden: hartelijk dank voor dit grote geschenk!

Otto en Annemieke
(baasjes van Vaya)

Lieve Epke

| Dagboek over een wereldhond |

Je bent zo'n dapper oud mannetje van mij! Drie jaar geleden zou ik je in de opvang krijgen en na vele honden te hebben opgevangen was ik ervan uit gegaan dat dit ook weer zo'n succesverhaal zou worden: even in onze veilige haven om daarna op doorreis te gaan naar je eigen vaste warme gouden mand. Maar het liep anders..... Je werd bij ons thuis ziek, heel ziek en de dierenarts gaf je nog maar 6 maanden als we niets zouden doen. Ik keek je aan en dacht: "Ohh, dus jij was het die al in mijn hart zat nog voordat ik je kende!". Je had me keihard nodig, maar om eerlijk te zijn had ik jou ook net zo hard nodig. Ik besloot alles op alles te zetten en binnen een maand was je 4 x geopereerd en wisten wij allebei: wij horen bij elkaar en jij blijft! De operaties slaagden, al ging het niet zonder slag of stoot. Ik zorgde voor je, verzorgde je en overgoot je met liefde. Je gromde en beet naar alles en iedereen maar niet naar mij, jij wist dat mijn handen niet sloegen maar aaiden, dat mijn voeten niet schopten maar wandelingen met je ging maken, dat mijn woorden lieve woordjes waren en geen scheldwoorden. Dat je niet alleen een mand had gekregen maar een bank, een stoel en zelfs een plekje in bed had wanneer het slecht met je ging. Jij leerde van mij maar ik ook van jou! Ik leerde van jou dat opgeven geen optie is, dat je hoe dan ook weer vertrouwen kan krijgen in wie dan ook maar vooral: dat alle kleine dingen zo de moeite waard zijn!

Inmiddels kreeg je ook een groot nierprobleem: je bloedwaarden waren zo slecht dat ze, zo zei de dierenarts, eigenlijk niet met leven te verenigen zijn. Maar daar stond je dan: 4 kromme poten, inmiddels volledig blind, geen tanden meer en een mager ruggetje. Maar je stond gewoon te kwispelen en te genieten. Je geniet van het leven wat je nu hebt! Dus besloten we je nog maar een kans te geven en een klein zakje nierdieet ging mee.... Later ging ik nog een zak halen.... en nog een zak..... en nog een zak. Toen maar een grotere zak en ook die bleef ik maar halen. Je bent blind, kreupel, zit op streng dieet en gaat de wandelingen mee in een wandelwagen of in een

buikzak (zie foto). Je bent af en toe letterlijk maar ook figuurlijk de weg kwijt: waarschijnlijk heb je ook wat dementie erbij. Maar wat geniet je! Elke keer haal ik weer zakken voer voor je, elke keer pin ik dan met een grote glimlach want wat ben je het waard kleine dappere man van mij! Net heb ik weer een grote zak voor je gehaald, de dierenarts moest lachen: 'Hij geeft niet op he? Dat zou kunnen komen door zijn verleden! Die 'zwervertjes' zijn keihard en laten zich niet zo maar klein krijgen!'. Opeens is je zware verleden zo een positief punt geworden, misschien wel letterlijk je redding. Daar kan geen stamboom tegenop!

Liefs Astrid

Wereldhonden zoekt!

Om ons werk te kunnen blijven doen hebben we uw hulp keihard nodig! Wij zijn altijd op zoek naar vrijwilligers! Informatie hierover kunt u op [onze site](#) vinden. Ook goederen kunnen we gebruiken zoals riemen, manden, kussens, voer, vlooienmiddelen, etc. Wilt en kunt u ons helpen, laat het ons dan weten via info@wereldhonden.nl Daarnaast hopen we met donaties ons werk te kunnen blijven doen. Wilt u een donatie doen, klikt u dan [hier](#).